

La paradeta musical

«Gairebé ja no hi ha lloc pels discos i, honestament, crec que cada vegada n'hi haurà menys»

Que de discos no se'n venen ja s'ha dit, argumentat, excusat i repetit 2.305.290 vegades, o sigui que no malgastaré ni un sol píxel en això. Vull parar l'atenció sobre un element interessantíssim que qualsevol grup de música contemporani ha de tenir sí i sí a l'ordre del dia i en disposició de ser utilitzat en cadascun dels concerts que ofereix, sigui on sigui: "La paradeta".

"La paradeta" dels grups de música és un espai improvisat a un indret proper a l'escenari, normalment regentat per una senyoreta de bon veure i molt amable on, en principi, el grup hi ofereix els seus discos per tal que els assistents puguin adquirir-los. És una bona tàctica -ho sé per experiència-, la gent gaudeix del concert i en l'explosió d'efervescent eufòria del moment compra el disc. És evident que amb un sistema d'eficàcia tan fiable com aquest, els grups no podíem deixar escapar aquest motor de vendes que és "La paradeta" i vam començar a oferir més productes.

Primer van ser les samarretes amb alguna estampació relacionada amb el grup; el logotip, la mascota, la portada d'algun disc, una frase d'alguna cançó etc. Les samarretes es venien bé i el fet que els seguidors la lluïssin configurava una espècie d'exèrcit que, perquè no dir-ho, feia un bon goig! Havent vist l'èxit del producte tèxtil, "La paradeta" va començar a omplir-se amb altres peces de vestir i una de les que va fer més fortuna va ser la dessuadora amb la corresponent estampació. Més endavant van aparèixer també les gorres i en algun cas pantalons i tot.

Això anava en augment i suposava un bon sobresou sense gaires complicacions però, podíem anar encara més enllà? Per descomptat. Van seguir els adhesius que es podien enganxar a qualsevol lloc i suposaven un cert grau de publicitat gratuïta i notorietat pública segons ho col·loqués l'exèrcit. Van acompanyar-los les mítiques xapes amb logo dels grups: un curiosíssim producte que en tots els altres àmbits de l'univers va extingir-se fa temps i en canvi, en el marxandatge musical, segueix del tot vigent. Semblava que això no tenia aturador i justament després, els productes tèxtils menystinguts per l'èxit dels adhesius i les xapes, van revolucionar-se i va aparèixer la roba interior i les bosses de mà amb el grafisme dels grups. Tots ben guarnits.

A "La paradeta" gairebé ja no hi ha lloc per als discos i, honestament, crec que cada vegada n'hi haurà menys. Com a bon estratega empresarial que sóc, postulo que d'aquí a poc temps a "La paradeta" podrem trobar-hi coses d'una inversemblança absoluta entre les vestimentes i els ornaments de tot tipus: "el bastó" de La iaia, "l'ou" d'Oques Grasses, un "Bonobo" inflable per passar les nits, "rínxols" de la Núria Graham, la "greixosa hamburguesa amb bacó i quàdruple ració de formatge" d'Obeses, "la trompeta" d'en Guillem Roma o "el nas de pallasso" de Txarango. Bé, crec que això últim ja ho venen i tot.

Potser sí que actualment es venen pocs discos, però aquí, que quedi ben clar, qui no ven és perquè no vol.